

Chủ đề: *Anh em đã bởi phép báp-têm được chôn với Ngài, thì cũng được sống lại với Ngài bởi đức tin trong quyền phép Đức Chúa Trời...*

Trong tâm: Sử đồ Phao-lô đang nói về báp-têm trong sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ, là sự vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời cho đến chết, là làm chết bản ngã xác thịt mình, qua sự vâng phục hoàn toàn vào các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, mà sự đóng đinh trên cây thập tự đó là bóng. Ít người hiểu được Lễ thật này, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời cho đến chết, bởi Ngài mang thân thể xác thịt của loài người, lấy hình tội tở để hầu việc Đức Chúa Trời. Khi Ngài bị các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem bắt và dùng các lời cáo gian để lập mưu giết Ngài, nhưng Ngài không chống lại các thầy tế lễ đó, dù Ngài biết họ làm sai. Bởi vì những người giữ chức thầy tế lễ đó là theo luật pháp chỉ định, dù những người đó không được xúc dầu, nhưng vì luật pháp đã định, nên Đức Chúa Jêsus vâng phục luật pháp, vì Ngài biết Giê-hô-va Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha đang cai trị, và nếu Đức Chúa Cha không cho phép, thì những sự đó không thể xảy ra. Như vậy, Đức Chúa Jêsus đã vâng phục sự cai trị của Đức Chúa Cha, chứ Ngài không thoả hiệp với các thầy tế lễ cả thành Giê-ru-sa-lem. Đức Chúa Jêsus phó thác mọi sự cho Đức Chúa Cha, còn Ngài làm trọn bốn phận của mình, vâng phục cho đến chết để ý muốn của Đức Chúa Cha được nên. Nhưng cho đến ngày nay, người ta không học được điều này, dù họ cũng giảng là phải vâng phục. Nhưng họ vâng phục những kẻ cai trị xác thịt họ chứ không vâng phục Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh. Hầu như mọi người đều nói đến đức tin, nhưng có đức tin đến sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời thì họ không giảng được, bởi nếu quả thực họ có đức tin đến Đức Chúa Trời, thì họ sẽ không lập ra các trường mà tự xưng đó là trường thần học và họ phải biết nhờ cậy Đức Thánh Linh dắt dẫn để giảng theo ý Ngài. Nếu người ta có đức tin đến Đức Chúa Trời thì họ sẽ trông cậy Đức Chúa Trời trong mọi sự và người ta sẽ không tự lập cho mình các giáo lý riêng theo ý muốn của xác thịt mình. Khi người ta đi theo đường lối của xác thịt mình, thì hậu quả của điều đó sẽ là sự chết. Không có một phép lạ nào xảy ra cho những người đi theo họ. Họ không được chữa lành, họ không nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, họ không có sức để làm trọn luật pháp của Đức Chúa Trời. Thế gian không nhận biết Đức Chúa Trời qua các hệ thống nhà thờ mang Tin Lành với các tín lý khác nhau, nên thế gian gọi các tổ chức đó là tôn giáo mà thôi. Nếu người tin Chúa thật sự có đức tin nơi Đức Chúa Jêsus Christ thì họ sẽ không ăn cắp các thuế phần mười, họ sẽ không vi phạm ngày thánh của Đức Chúa Trời, họ sẽ trung tín thờ phượng Đức Chúa Trời và tuân theo các mạng lệnh của Ngài nếu họ chịu báp-têm trong sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu họ có đức tin của Con Đức Chúa Trời, thì không có một quyền lực nào có thể làm hại được họ.

Kinh Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 16; Rô-ma 6, Phi-líp 3;

Chủ đề: *Khi anh em đã chết bởi tội lỗi mình và sự xác thịt mình không chịu cắt bì, thì Đức Chúa Trời đã khiến anh em sống lại với Đấng Christ,*

Trong tâm: Rất nhiều người tin có Chúa và cũng có nhiều người tin Chúa để được sự sống đời đời nơi thiên đàng, nhưng những sự thuộc về tánh xác thịt của họ lại không chết vì sự họ tin Chúa cũng là theo những sự toan tính của xác thịt mình, nghĩa là “*vừa được tiếng vừa được miếng*”! Vì thế cho nên linh hồn họ khó được sự sống lại, tức là chưa thể tái sanh được, bởi vì họ không nhường sự vinh hiển cho Đức Thánh Linh. Họ tự cho mình cái quyền muốn làm gì, nói gì, tin gì và theo ai, thay vì phải noi theo Đức Thánh Linh, nói tiếng mới, làm theo Lễ thật và sống theo Lời Đức Chúa Trời và làm như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm. Họ thích thờ phượng Chúa theo cách của họ, chứ họ không muốn làm theo như Lời Chúa đã chép là thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật. Sử đồ Phao-lô nhận biết ân điển của Đấng Christ đã ở trên mình vì Đức Chúa Trời ban ân điển cho người nào thật sự kính sợ Đức Chúa Trời và sống cho ý muốn của Chúa được nên. Sử đồ Phao-lô được nhận biết những sự mâu nhiệm đã giấu kín từ các đời thượng cổ, để qua ông mà được tỏ ra cho các Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên đất này, điều đó không phải nhờ sự khôn ngoan của loài người mà được, nhưng là sự ban cho của Đức Thánh Linh đối với những người đã thật sự sống cho ý muốn của Đức Chúa Trời. Sử đồ Phao-lô đã khích lệ những người tin Chúa tại thành Cô-lô-se nhận biết sự công bình của Đức Chúa Trời khi họ đã hết lòng trở lại cùng Đức Chúa Trời và chịu báp-têm trong sự chết của Đức Chúa Jêsus Christ, hầu cho họ cũng sẽ được nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh Linh, tức là linh hồn họ sẽ được phục hồi quyền làm con của Đức Chúa Trời, được kế tự những sự có trong Đức Chúa Jêsus Christ, để hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật. Phần nhiều người tin Chúa đã không đọc kỹ giấy khai sinh của linh hồn mình, khi Đức Chúa Trời quyết định tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, vì thế cho nên họ không biết quý trọng những sự ban cho của Đức Thánh Linh, tức là linh hồn người ta sẽ được phục hồi ảnh tượng thật của mình từ lúc ban đầu, khi người ta còn ở trong Đức Chúa Trời, trước khi được sanh ra trong thân thể xác thịt này, nếu người tin Chúa vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời và noi theo Đức Thánh Linh. Nếu bạn không nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời để được phục hồi sự sống của linh hồn mình, cùng được phục hồi thân phận thật của mình theo ảnh tượng của Đấng đã tạo nên mình, thì sự tin của bạn không phải là thật lòng đối với Chúa. Nếu bạn có đức tin thật nơi Danh Chúa, bạn sẽ nhận được các ấn chứng của Đức Thánh Linh và linh hồn bạn sẽ được tái sanh và hầu việc Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật.

Kinh Thánh tham khảo: Sáng thế ký 1; Ma-thi-ơ 3; Giảng 6; Ê-phê-sô 3;

Chủ đề: *Ngài đã xóa tờ khế lập nghịch cùng chúng ta, các điều khoản trái với chúng ta nữa, cùng phá hủy tờ khế đó....*

Trong tâm: Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này không phải để cắt bỏ luật pháp, nhưng Ngài làm luật pháp được vững bền, vậy thì Ngài xóa tờ khế đã lập ra nghịch lại chúng ta có nghĩa như thế nào? Tờ khế đó là luật pháp được chép thành văn tự vốn là tốt lành, nhưng ma quỷ đã sử dụng quyền phép của luật pháp để trói buộc linh hồn loài người thông qua những sự vi phạm của thân thể xác thịt người ta trải ba bốn đời, khiến linh hồn người ta không thể thoát ra khỏi sự rửa sả của luật pháp. Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian để làm chứng cho Lễ thật thông qua sự hiểu biết về quyền phép của luật pháp mà chính Ngài đã vâng giữ và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời. Nhờ sự hiểu biết về luật pháp và có đức tin trông cậy nơi Đức Chúa Trời toàn năng và công bình mà Đức Chúa Jêsus Christ thắng sự chết, bởi ma quỷ không thể cầm đồ được Đức Chúa Jêsus, nên tội lỗi không có quyền trên thân thể Ngài. Dù Ngài bị người ta vu cáo và giết Ngài, ấy là bởi quyền lực của ma quỷ cai trị trong thân thể xác thịt của các thầy tế lễ cả ở thành Giê-ru-sa-lem. Nhưng đến nay thứ ba, Ngài đã phục sinh, vì Đức Chúa Jêsus Christ đã biết quyền phép của luật pháp và Ngài biết luật pháp là sự yêu thương của Đức Chúa Trời, nên Ngài đã vâng giữ luật pháp đó, khiến ma quỷ không thể sử dụng bất kỳ cách nào để lừa dối hay là cầm đồ được Ngài và như vậy, Đức Chúa Jêsus Christ đã phá hủy tất cả những mưu chước mà ma quỷ đã dùng để lừa dối loài người, khiến người ta ghét luật pháp của Đức Chúa Trời. Nếu người tin Chúa nhận biết chân giá trị của luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người chính là sự yêu thương của Đức Chúa Trời, thì khi người tin Chúa vâng giữ luật pháp của Đức Chúa Trời, thì ấy là người đó đã tước bỏ khí giới của ma quỷ khi người ta công bố Lời của Đức Chúa Trời cho cả thế gian đều biết luật pháp của Đức Chúa Trời là tốt lành, còn ma quỷ là kẻ lừa dối loài người. Khi sự sáng của Lời Chúa được công bố thì tất cả mọi mưu chước của ma quỷ sẽ bị vô hiệu, như Lời Chúa chép là: *Ngài đã truất bỏ các quyền cai trị cùng các thế lực, dùng thập tự giá chiến thắng chúng nó, và nộp ra tỏ tường giữa thiên hạ.* Quyền lực của ma quỷ trở nên vô hiệu khi người ta yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời mà vâng giữ và làm theo luật pháp đó, vì ma quỷ không thể đến gần sự sáng thật của Đức Chúa Trời và khi chúng ta ở trong sự sáng của Đức Chúa Jêsus Christ thì chúng ta sẽ được hiệp một với Đấng Christ

Kinh Thánh tham khảo: Thi-Thiên 40; Ma-thi-ơ 5; Rô-ma 3;

Chủ đề: *Ngài đã trỗi bỏ các quyền cai trị cùng các thế lực, dùng thập tự giá chiến thắng chúng nó, và nộp ra tỏ tường giữa thiên hạ.*

Trong tâm: Trước khi Đức Chúa Jêsus chịu thập tự giá, Ngài đã phán rằng: *Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều.* Điều đó có nghĩa là Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho loài người, ấy là để loài người phá huỷ công việc của ma quỷ trên chính cuộc sống của mình, mà đôn luy của ma quỷ là thân thể xác thịt của loài người, đã vì có tội lỗi của A-đam trước nhất đó mà bị bán cho tội lỗi. Tác dụng của luật pháp là chỉ ra cho người ta biết tội lỗi cùng hậu quả của tội lỗi là sự chết cùng tỏ cho biết luật pháp của Đức Chúa Trời chính là hàng rào bảo vệ sự sống của linh hồn loài người, nếu linh hồn nhận biết trách nhiệm của mình phải bắt thân thể xác thịt mình vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời. Vì loài người đã quá lo lắng cho cuộc sống của xác thịt mình, nên đã sống cho xác thịt mà vi phạm các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Người ta sợ xác thịt sẽ chết đói, chết khát, sẽ nghèo thiếu, sẽ bị sỉ nhục trong thế gian này, nên người ta chiều theo tư dục mình để sống, dù người ta biết điều mình chọn đó là tội lỗi. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết trước mọi sự đó, nên Ngài đã ban Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này để làm chứng cho Lễ thật thông qua sự sống của Con một đó và Đức Chúa Jêsus Christ đã đắc thắng thế gian, vì Ngài biết luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người ấy là để cứu chuộc linh hồn loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Sự hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời là quan trọng nhất trong tất cả mọi sự mà người ta cần biết, chính vì điều đó mà Đức Chúa Trời đã thiết lập chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, nhưng Đức Chúa Trời cũng biết trước rằng, những người giữ chức thầy tế lễ đó cũng sẽ sa ngã và chết như A-đam, vì người ta không để ý và không tin các Lời mà Đức Giê-Hô-va đã phán, nên Đức Chúa Trời đã quyết định lập Con Ngài làm thầy tế lễ đời đời cho Ngài, vì chỉ người nào đã thật sự có đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời và nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà thắng thế gian, thì mới có thể thi hành chức vụ làm chứng cho Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà thôi. Đức Chúa Jêsus đã phán trước cho các môn đồ của Ngài biết rằng, trong ngày Ngài phục sinh thì họ mới thật sự tin Thần của Đức Giê-Hô-va ngự trong Ngài (trong Lời Đức Chúa Trời) và Ngài (Đức Chúa Jêsus) ở trong Đức Chúa Cha. Quyền phép của luật pháp là chỉ ra cho người ta biết tội lỗi là gì và hậu quả của tội lỗi khiến thân thể của bị sự rửa sả của luật pháp trừng phạt, còn linh hồn người phạm tội sẽ hư mất đời đời. Nhưng sự vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ huỷ phá công việc của ma quỷ.

Kinh-Thánh tham khảo: Giăng 12, Giăng 14; 1 Giăng 3;

Chủ đề: *Vì vậy, chớ có ai đoán xét anh em về của ăn uống, hoặc ngày lễ, hoặc ngày mặt trăng mới, hoặc ngày Sa-bát, ấy đều chỉ là bóng của các việc sẽ tới, còn hình thì ở trong Đấng Christ.*

Trong tâm: Hết thầy các mạng lệnh về sự thờ phượng như giữ các ngày lễ, kỳ lễ cùng các của tế lễ và các vật thuộc về đền tạm của Đức Chúa Trời đều là bóng, còn hình chỉ được tỏ ra khi Đức Thánh Linh được ban xuống cho Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ mà thôi. Tất cả các Lời mà Đức Giê-Hô-va đã tỏ ra cho Môi-se chép xuống trong năm sách của Môi-se cũng mang ý nghĩa hình-bóng, nghĩa là các Lời của được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh đều làm chứng cho Lễ thật và đó là nguyên tắc của Kinh-Thánh. Vì Đức Chúa Trời tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết linh hồn loài người có khả năng hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, nhưng vì người ta chỉ lo cho sự sống của xác thịt mình, nên tự người ta hãm ép Nước Đức Chúa Trời trên chính mình. Người nào kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh sẽ mở mắt cho linh hồn người ấy được thấy Lễ thật trong các lời văn tự của Kinh-Thánh. Nhiều người tin Chúa được nghe các bài giảng có Lễ thật, nhưng họ không hiểu, vì Đức Thánh Linh không tìm thấy sự kính sợ Đức Chúa Trời ở trong những người ấy, nên Ngài đóng con mắt, bịt cái tai của những người như vậy, vì những người đó không dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Nếu bạn thật sự kính sợ Chúa và yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh biết điều đó, như Kinh-Thánh có chép: *Nhưng nếu có một người yêu mến Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời biết người đó.* Khi bạn được sự hiểu biết ý nghĩa của Lễ thật thì hãy làm theo Lễ thật và đừng chịu để người nào chê bai hay là đoán xét hoặc bắt bớ, vì linh hồn ai người đó giữ. Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng của chúng ta rằng chúng ta là con của Đức Chúa Trời và khi chúng ta được ở trong Đức Thánh Linh, thì có sự bình an thật yên ủi linh hồn mình, vì chúng ta là công việc của Đức Chúa Trời và là chiến do tay Ngài đui đất. Nếu ai đó vì thiếu hiểu biết mà đi sai đường lối thì Đức Thánh Linh sẽ cáo trách người đó, vậy nên khi chúng ta đi trong đường lối của Chúa thì sự bình an của Chúa sẽ làm chứng cho chúng ta, chớ nghi ngờ. Chỉ những người nào ở trong Đấng Christ, nghĩa là được nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh Linh (Thánh-Linh của Đấng Christ) thì mới nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh và được Ngài dắt dẫn thông qua những sự tỏ ra hoặc các bài giảng do Ngài tỏ cho các tội tở của Ngài rao giảng ra, hoặc qua các lời tiên tri, hoặc qua khải tượng hoặc qua chiêm bao, vì sau khi chúng ta được nghe Lời Chúa hoặc nhận lãnh lời tiên tri hoặc chiêm bao thì Đức Thánh Linh sẽ dắt dẫn, sẽ dùng Lời Đức Chúa Trời trong Kinh-Thánh để giải nghĩa và làm chứng cho chúng ta hiểu ý nghĩa của Lời Chúa.

Kinh-Thánh tham khảo: Gióp 33; Giăng 16; 1 Cô-rinh-tô 8;

Chủ đề: *Chớ để cho những kẻ kia cướp lấy phần thưởng chạy thi, là kẻ giả dờ khiêm nhượng mà muốn thờ lạy các thiên sứ. Họ theo những sự mình xem thấy, và bởi tình xác thịt nổi lòng kiêu ngạo vô ích, không liên lạc với đầu...*

Trong tâm: Chữ *các thiên sứ* (nguyên văn chép là *các sứ giả, các mục sư, những người giảng tin lành*). Các thiên sứ thật của Đức Chúa Trời không rao giảng Tin-Lành, vì các thiên sứ được sai đến để giúp việc những người được hưởng cơ nghiệp cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ. Thời kỳ sau rốt này người ta đi ra làm chứng đạo theo lệnh của những người cai trị họ, như mục sư, tổng quản nhiệm hoặc hội trưởng...cả hệ phái họ, mà những người đó không thuộc sự cai trị của Đức Thánh Linh. Họ nói theo điều họ được huấn luyện, nhưng không có các phép lạ cặp theo như nguyên tắc của Đức Thánh Linh, vì Đức Thánh Linh cùng làm việc với các tội tở của Ngài và chính Ngài sẽ đặt Lời Ngài trên môi miệng các tội tở của Ngài để rao giảng Tin-Lành thật của Nước Đức Chúa Trời, luôn có quyền phép cặp theo để làm bằng chứng cho các lời các tội tở của Chúa đã rao giảng đó là thật, chứ không phải giả mạo hay là nói theo văn tự, vì chúng ta đang ở trong kỳ hoán cải, đang ở trong thời kỳ của *năm Hân Hỷ, năm giải phóng* của Đức Chúa Jêsus Christ. Bất kỳ một người nào được Đức Thánh Linh sai đi, thì sẽ có thiên sứ của Đức Chúa Trời bảo vệ người đó và Đức Thánh Linh sẽ cùng làm việc với người đó, như Lời Chúa đã chép trong sách Gióp đoạn 33. Đức Thánh Linh biết rõ tình trạng thuộc linh của mọi người trên đất này, nên Ngài biết nhu cầu của những người sẽ được nghe Tin Lành của Ngài cần phải biết những điều gì và những người đó cần nhận được những sự gì hầu cho đức tin của những người đó được gây dựng, bởi vì Đức Thánh Linh biết trước mọi sự và Ngài biết những người nào sẽ được chọn, sẽ được cứu và sẽ được chữa lành. Vì thế cho nên Đức Thánh Linh luôn ở cùng với các tội tở của Ngài cho tới khi tận thế. Nếu bạn đã nhận biết Lễ thật và nhận biết Đức Thánh Linh, thì hãy noi theo Đức Thánh Linh, đừng nghe những người mang danh người tin Chúa mà không có ấn chứng của Đức Thánh Linh, vì Đức Chúa Jêsus đã phán về điều này: *Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít. Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiền đến cùng các ngươi, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được.*

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Ma-thi-ơ 28; 2 Phi-e-rơ 2; 1 Giăng 4;